

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 7115208891
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7115208891.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mikuš Diamonds, s.r.o., so sídlom Mierové námestie 40, 911 01 Trenčín, IČO: 46 618 121, zastúpeného advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Križkova 9, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Brilliant, s.r.o., so sídlom Hlavná 40 - Vítězov dvor, 040 01 Košice, IČO: 36 578 649, zastúpeného advokátkou JUDr. Danielou Sokol, so sídlom Kuzmányho 57, 040 01 Košice, o zdržanie sa konania porušujúceho práva majiteľa ochrannej známky, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 31CbPv/1/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. decembra 2016, č. k. 4Cob/144/2016-65, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom 29. decembra 2016, č. k. 4Cob/144/2016-65 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 8. februára 2016, č. k. 31CbPv/1/2015-34, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 209,59 eur. Žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný pri svojom podnikaní používa obchodné meno zapísané v obchodnom registri „Brilliant s.r.o.“, a to pri výkone predmetu činnosti zapísanej v obchodnom registri - predaj, výroba a oprava šperkov z drahých kovov - ktorú prevádzkuje v kamennom obchode v Košiciach a prostredníctvom internetového obchodu. V zhode so súdom prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že žalobca sa nemôže v súdnom konaní úspešne domáhať toho, aby súd zakázal žalovanému ako podnikateľovi pri výkone jeho podnikateľskej činnosti používať svoje obchodné meno pri označovaní svojich výrobkov a predajní označených ako „Brilliant“.

1.2. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu má žalovaný právo a povinnosť podľa ustanovenia § 8 Obchodného zákonníka používať svoje obchodné meno, a to aj bez označenia právnej formy pri všetkých právnych úkonoch pri svojej podnikateľskej činnosti. Obchodné meno je jedinečným identifikačným znakom každého podnikateľa, ktorý je povinný používať ho pri výkone celého rozsahu

svojho podnikania.

1.3. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zároveň skonštatoval že žalobca má zapísanú slovnú ochrannú známku „A BRILIANT“ a kombinovanú ochrannú známku „BRILIANT“. Žalobca má pri slovnej ochrannej známke pred slovom „BRILIANT“ uvedené písmeno „A“, ktoré je odlišujúcim označením v slovnej ochrannej známke od ostatných podnikateľov s briliantmi, ktoré by ostatní podnikatelia nemohli používať, pretože by ho mohol používať iba žalobca so zapísanou ochrannou známkou „A BRILIANT“. Žalovaný pritom neoznačuje svoje výrobky v predajni uvedenou ochrannou známkou, ale jeho predajne a výrobky sú označené výlučne jeho obchodným menom „Brilliant“, resp. „Zlatníctvo Brilliant“. Zlatníctvo predstavuje označenie druhu predajne, ktorého používanie taktiež nemožno žalovanému zakázať, ak skutočne v predajni prevádzkuje zlatníctvo ako druhové označenie predávaného tovaru zo zlata.

1.4. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že podnikateľ, ktorý podniká a označuje svoju predajňu, resp. predávané výrobky svojim obchodným menom „Brilliant“, nemôže nezákonne a neoprávnené zasahovať do ochrannej známky žalobcu. Preto vyhodnotil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby ako vecne správne.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 2. mája 2017 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie dovolania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 C. s. p..

2.1. Žalobca vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. videl v tom, že jeho kľúčovým argumentom v konaní pred súdmi nižšej inštancie bola zameniteľnosť jeho ochrannej známky „A BRILIANT“ a slovnej časti kombinovanej ochrannej známky „BRILIANT“ s názvom „Brilliant“, ktorý používa žalovaný. Odvolací súd sa pritom s otázkou zameniteľnosti ochranných známok žalobcu s používaným názvom žalovaného vôbec nezaoberal, keď sa obmedzil len na konštatovanie, že ochranné známky žalobcu nie sú totožné s názvom „Brilliant“.

2.2. Dovolateľ uviedol, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pričom zastáva názor, že súd má reagovať na tie argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce. Keďže sa odvolací súd žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s jeho kľúčovou argumentáciou, je dovolateľ toho názoru, že tým bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

2.3. Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom videl žalobca v tom, že obligatórnou súčasťou obchodného mena je aj označenie právnej formy s odkazom na ustanovenia § 8, § 9 ods. 2 a § 107 Obchodného zákonníka. Názov spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorého súčasťou nie je označenie aj právnej formy, nie je obchodným menom. Takýto názov podľa dovolateľa dostatočne neidentifikuje dotknutý subjekt. Napriek tomu však odvolací súd skonštatoval, že obchodným menom žalovaného je názov „Brilliant“, a to či už s označením právnej formy, alebo bez neho.

2.4. Dovolateľ namietal aj nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, ak odvolací súd dospel k právnenému záveru, že sa podanou žalobou domáhal, aby súd zakázal žalovanému používať jeho obchodné meno pri výkone podnikateľskej činnosti.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu z 24. mája 2017 navrhol podané dovolanie odmietnuť.

3.1. Vo vyjadrení žalovaný predovšetkým poukázal na uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017. Zároveň však uviedol, že v predmetnej veci nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Osobitne k námietke týkajúcej sa údajnej absencie časti odôvodnenia napadnutého rozsudku žalovaný skonštatoval, že táto nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

3.2. K namietanému nesprávnenému právnenému posúdeniu žalovaný dal do pozornosti, že žalobca neuvádza konkrétne ustanovenie § 421 C. s. p., ktoré malo byť porušené.

4. Žalobca podaním z 13. júla 2017 vzal svoje dovolanie v časti ním namietanej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. s poukazom na právny záver vyslovený v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017.

4.1. Dovolateľ taktiež uviedol, že v časti, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie veci, na dovolaní trvá, pričom podľa jeho názoru je splnená aj podmienka prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. je podľa dovolateľa jednoznačne a nezameniteľne vymedzený, pričom ním nastolená právna otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená. Žalobca uviedol, že judikatúra dovolacieho súdu je dynamicky vyvíjajúci sa systém, pričom poukázal na skutočnosť, že nie všetky rozhodnutia dovolacieho súdu (najmä staršie) sú publikované. Nevedomosť o nepublikovanom rozhodnutí dovolacieho súdu a tvrdenie o absencii dovolacej judikatúry ho nemôže diskvalifikovať v prípade, ak je splnená iná podmienka prípustnosti dovolania, napr. rozdielny názor dovolacieho súdu. Zároveň dovolateľ uviedol, že obligatórnou náležitosťou dovolania nie je preukázanie prípustnosti dovolania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku (obdobne aj I. ÚS 438/2017).

7. Žalobca v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p..

7.1. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola pôvodne riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná a dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p..

7.2. V čase rozhodovania dovolacieho súdu bol citovaný záver veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu prekonaný novým rozhodnutím veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu. Vo výroku uznesenia z 21. marca 2018, sp. zn. 1VCdo/1/2018 veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu vyslovil, že kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je prípustná. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že Civilný sporový poriadok kumuláciu dôvodov prípustnosti dovolania v dovolaní výslovne nevylučuje (nezakazuje) a výslovne neupravuje ani sankciu postihujúcu dovolateľa v podobe veľkým senátom formulovaného pravidla v rozhodnutí sp. zn. 1VCdo/2/2017, že pri kumulácii dôvodov prípustnosti dovolania sa dovolací súd obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p., t. j. že dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 421 C. s. p. sa vôbec nezaobrá - neprihliada naň (akoby vôbec uplatnený nebol). Zákaz kumulácie dovolacích dôvodov (správne má byť dôvodov prípustnosti dovolania - pozn. dovolacieho súdu) podľa označených ustanovení nemožno vyvodíť ani rozumným teleologickým výkladom, resp. nijakým ústavne konformným výkladom.

7.3. Právne závery vychádzajúce z uznesenia z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017 o neprípustnosti kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania boli taktiež prekonané uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 25. apríla 2018, sp. zn. Plz. ÚS 1/2018. V zmysle uvedeného rozhodnutia, pokiaľ sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p., ako aj § 421 C. s. p. a najvyšší súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p., poruší tým právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

7.4. Rešpektujúc právny názor vyslovený v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia z 21. marca 2018, sp. zn. 1VCdo/1/2018 (vid' bod 7.2. vyššie) v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 prvá veta

C. s. p. a vychádzajúc zo skutočnosti, že jednotlivé senáty ústavného súdu sú podľa ustanovenia § 6 zákona o ústavnom súde pri svojom rozhodovaní viazané právnym názorom vysloveným v uznesení pléna ústavného súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. Plz. ÚS 1/2018 (viď bod 7.3. vyššie), pristúpil vo veci konajúci senát najvyššieho súdu k skúmaniu, či sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie tak z hľadiska dovolateľom namietaných väd zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj z hľadiska, či sú splnené podmienky pre skúmanie (nesprávneho) právneho posúdenia veci odvolacím súdom z hľadiska dovolateľom vyvodzovanej prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p..

8. Osobitne k čiastočnému späťvzatiu dovolania žalobcom v časti dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. (t. j. v časti namietanej vady zmätočnosti) vo veci rozhodujúci senát poukazuje na iné skôr vydané rozhodnutia dovolacieho súdu, v ktorých za obdobnej procesnej situácie dovolací súd skonštatoval, že takéto „čiastočné späťvzatie“ predstavuje zmenu uplatnených dovolacích dôvodov. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 434 C. s. p., v zmysle ktorého možno dovolacie dôvody meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolací súd je zároveň viazaný dovolacími dôvodmi tak, ako boli obsahovo vymedzené v dovolaní (§ 440 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ zmení dovolacie dôvody po skončení lehoty na podanie dovolania, dovolací súd nie je oprávnený k takto uplatneným dôvodom prihliadnuť, pretože posudzuje dovolanie z obsahového hľadiska podľa stavu, v ktorom sa nachádzalo v okamihu, keď lehota na podanie dovolania, ohraničujúca zároveň aj možnosť zmeny alebo rozšírenia dovolacích dôvodov, uplynula. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že v tomto smere aplikácia ustanovenia § 446 C. s. p. neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie upravuje možnosť dovolateľa vziať dovolanie späť (v celom rozsahu, alebo čiastočne) len z hľadiska rozsahu, v akom sa rozhodnutie odvolacieho súdu napáda dovolaním a nevzťahuje sa na úpravu dovolacích dôvodov (viď uznesenia najvyššieho súdu z 9. novembra 2017, sp. zn. 1Cdo/126/2017, bod 3; z 22. novembra 2017, sp. zn. 1Obdo/19/2017, bod 33 a z 27. februára 2018, sp. zn. 5Obdo/54/2017, bod 7).

8.1. Vzhľadom na zmenu judikatúrnej línie v otázke kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania (viď bod 7.4. vyššie) konajúci senát dovolacieho súdu vychádza z citovaného záveru v rozhodovanej veci, keďže skúmaním podmienok, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie tak z hľadiska dovolateľom namietanej vady zmätočnosti, ako aj z hľadiska, či sú splnené podmienky pre skúmanie (nesprávneho) právneho posúdenia veci odvolacím súdom z hľadiska dovolateľom vyvodzovanej prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., neutrpí dovolateľ žiadnu ujmu na svojich subjektívnych právach.

9. K časti dovolania, v ktorej dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

9.2. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

9.3. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia

všeobecných súdov (rovnako vid' aj uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017).

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Ak dovolateľ (resp. jeho právny zástupca spisujúci dovolanie) uvedeným spôsobom nepostupuje, dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435, čo je dôvod pre odmietnutie podaného dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p..

10.1. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predložennom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako aj uznesenie z 24. augusta 2017, sp. zn. 3Obdo/19/2017).

10.2. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

10.3. Vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. videl žalobca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu [jeho nedostatočnom odôvodnení (vid' body 2.1. a 2.2. vyššie)], dovolací súd uvádza, že v tejto časti nie je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p.. Žalobca dovolaní síce uviedol, že odvolací súd mu nedal relevantnú odpoveď na jeho (vo veci rozhodujúce) námietky, čím malo byť porušené jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a k existencii vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., avšak z obsahu dovolania nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť žalobcovi v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

10.4. Nad rámec záveru o nemožnosti dovolacieho súdu zaoberať sa dovolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu považuje najvyšší súd za nevyhnutné poukázať na to, že odvolací súd a aj súd prvej inštancie sa s jeho námietkami zaoberali, avšak vo veci vyslovili názor odlišný od názoru zastávaného dovolateľom. Dovolací súd preto zdôrazňuje, že do práva na súdu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces nepatrí, aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré predkladá strana sporu (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), a že právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

11. Pokiaľ ide o záver, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

12. Dovolací súd pritom s poukazom na ustanovenie § 434 C. s. p. uvádza, že pri posudzovaní, či možno dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia podrobiť dovolaciemu prieskumu, nemôže prihliadať na argumentáciu dovolateľa obsiahnutú v jeho podaní z 13. júla 2017 (vid' bod 4.1. vyššie), ktoré bolo uskutočnené po uplynutí lehoty na podanie dovolania (posledným dňom lehoty na podanie dovolania v súlade s ustanovením § 427 ods. 1 C. s. p. bol 2. máj 2017). Z obsahu predmetného podania žalobcu je pritom zrejmé, že z kvalitatívneho hľadiska

ním doplnil ním uplatnený dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p.. Preto dovolací súd mohol vychádzať iba z obsahu dovolania doručeného súdu prvej inštancie dňa 2. mája 2017.

13. Povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom je pri vymedzení dovolacieho dôvodu v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť.

13.1. Zároveň v zmysle aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu, pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu z 13. júla 2017, sp. zn. 3Cdo/235/2016).

13.2. Už v rozsudku z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo/61/2016 vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu pritom skonštatoval, že rozsah dovolacieho prieskumu je vymedzený konkrétnou argumentáciou dovolateľa, v čom podľa jeho názoru odvolací súd spornú otázku nesprávne právne posúdil a akým spôsobom ju posúdiť mal. Pri vymedzení tohto dovolacieho dôvodu nepostačuje citovanie jednotlivých zákonných ustanovení, prípadne súdnych rozhodnutí (často aj nesúvisiacich s predmetom sporu), ale je povinnosťou dovolateľa zo zákonných ustanovení, prípadne z judikatúry určiť právny záver, ktorého správnosť/nesprávnosť v súvislosti s právnymi závermi odvolacieho súdu má preskúmať dovolací súd. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa má zamedziť takýto postup a zároveň povinné právne zastúpenie má zabezpečiť, aby dovolateľ jednotlivé dovolacie dôvody presne uviedol a jednoznačne tým stanovil rozsah dovolacieho prieskumu dovolacím súdom.

13.3. Iba ak sú všetky vyššie uvedené kumulatívne podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu, v opačnom prípade dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. f/ C. s. p..

14. V rozhodovanej veci dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu neobsahuje vyššie uvedené zákonné vymedzenie dovolacieho dôvodu (viď bod 13 vyššie). Dovolateľ síce uviedol, že obchodným menom žalovaného je názov „Brilliant“, a to či už s označením právnej formy, alebo bez neho, a že odvolací súd dospel k právnomu záveru, že sa podanou žalobou domáhal, aby súd zakázal žalovanému používať jeho obchodné meno pri výkone podnikateľskej činnosti. Zároveň je možné z uvedeného vyvodiť aj právne otázky, ktoré mal dovolací súd podľa žalobcu. Dovolateľ však neuviedol, ako mal odvolací súd podľa jeho názoru nastolenú právnu otázku (resp. nastolené právne otázky) správne riešiť, čiže nespĺnil zákonnú povinnosť predložiť vlastnú právnu argumentáciu týkajúcu sa riešenia predmetných právnych otázok, ktorých (ne)opodstatnenosť v kontexte s právnymi závermi odvolacieho súdu mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí posudzovať. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že závery odvolacieho súdu sú v rozpore s ním v dovolaní odcitovanými zákonnými ustanoveniami, prípadne tvrdenie, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Dovolací súd nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať namiesto neho vlastnú právnu argumentáciu vyvedením z možnej nespokojnosti dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu. V takom prípade by totiž dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže rozhodnutie dovolacieho súdu by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mal možnosť vyjadriť sa žalovaný ako protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené (viď body 10 a 14) dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C. s. p. - vady zmätočnosti, v zmysle ktorých by malo byť dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p., a ani dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p.,

nie sú vymedzené v súlade s ustanovením § 431 ods. 2, resp. § 432 ods. 2 C. s. p.. Najvyšší súd preto podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie žalobcu odmietol.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.